

[Carlsen-Skiødt.]

har ikke selv forstaaet at eller vil værne om sit gode Navn og Rygte. Der er nu i Ægteskabsloven Krav om, at Parterne før Ægteskabets Indgaaelse skal oplyse, om de har Børn uden for Ægteskab. Parterne vil altsaa have Klarhed over, paa hvilket Grundlag Ægteskabet indgaaes, og vil derfor være sig bevidst, hvilke retslige Følger tidligere Forbindelser vil faa, hvis de indgaaer Ægteskab. En Lovgivning af denne Art har i en længere Aarrække været praktiseret i Norge, og mig bekendt har den ikke haft uheldige Følger, heller ikke for Ægteskabet, som er og skal være Samfundets solideste Underbygning. Under den Lovgivning, vi har haft her i Danmark, maa vi indrømme, at Skilsmissernes, det vil sige de opløste Ægteskabers, Tal tiltager med stigende Fart. Saaledes var der omkring 1900 ca. 500 Skilsmisser, i 1920 er Tallet steget — jeg nævner runde Tal — til omkring 1 200, og nu i 1932 opgives det til 2 514. For Hovedstadens Vedkommende, hvor der i 1932 stiftedes 7 618 Ægteskaber, opløstes der igen 1 439 eller næsten $\frac{1}{5}$. I Norge er Skilsmissernes Antal ganske betydeligt lavere forholdsvis. Altsaa kan det ikke paapeges, at en Lovgivning som denne, der, som sagt, har været praktiseret i en længere Aarrække i Norge, har haft uheldige Følger i Retning af en Forøgelse af Skilsmissernes Antal, ligesom man naturligtvis heller ikke kan paavise, at det modsatte er Tilfældet. Nu er det min Overbevisning, at naar Skilsmissernes Antal i Danmark er saa forførdelig højt og stadigt stærkt voksende, medens Norge har et meget lavere Antal Skilsmisser, skyldes det sikkert helt andre Grunde, ikke mindst det stærke, bevidste Kristenliv, der er i Norge. For de mange Tusinde Børns Skyld, der aarligt fødes uden for Ægteskab, bør de Lovforslag, vi her behandler, tages op til en alvorlig Overvejelse. Der er adskilligt i dem, der bør ændres, ligesom der er Grund til at skelne mellem, hvor Faderskab skal hæftes paa en ugift eller en gift Person. Ægteskabet skal fremfor alt værnes, saa meget mere som vi er paa Vej til en Forfaldsperiode i vort Folk. Naar jeg har sagt dette, vil jeg gerne som min Opfattelse gentage, at der med Hensyn til Børn født uden for Ægteskab er et Problem, som ikke er løst endnu; Samfundet har et alvorligt Ansvar over for den Ottendedel af Børn og unge Mennesker, der er hjemløse, fordi de er født uden for Ægteskab. Det synes mig, at Lovforslagene indeholder noget rigtigt, og jeg vil for disse Børns Skyld ønske, at Resultatet maa blive godt.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan i det store og hele kun takke for den venlige Modtagelse, Lovforslagene har faaet. Naar bortses fra det ærede Medlem Hr. Pürschels Indlæg i Sagen, har der egentlig ikke været ført principielle Angreb mod Lovforslagene. Jeg takker det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch for den varme Tilslutning, han gav Principperne i disse Forslag. Jeg er ganske enig i den Opfattelse, som det ærede Medlem gjorde gældende, at det bestemmende for Indholdet af Lovforslagene er Hensynet til Barnet. Barnet er ganske uskyldigt i hele Forholdet og bør derfor ikke indtage en saa ugunstig Stilling i Livet, som det har ifølge den bestaaende Lovgivning. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit sagde, at et Barn, der er født uden for Ægteskab, maa savne Opdragelsen og Livet i et Hjem beskærmet og vejledet af Fader og Moder, og dette er noget, vi ikke kan slette ud, men naar Barnet maa undvære disse Goder, synes det mig, at det maa føre til, at vi netop med Iver maa bestræbe os for at hjælpe Barnet paa enhver Maade, hvor det kan hjælpes, og det gør mig ondt, at det ærede Medlem ikke drog denne Slutning deraf.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde, at han forstod § 1 i Lovforslaget om Børn uden for Ægteskab saaledes, at der deri, at der staar „Arv efter Forældre“, laa en Begrænsning. Ja, det gør der, og der tilføjes endogsaa, at medmindre Lovgivningen udtrykkeligt fastsætter andet, skal Barnet have Arveret efter Faderen. Forbeholdet skyldes, at der i Lovgivningen er nogle Særregler. Nu har det jo ikke mere noget at sige med Hensyn til Fideikommissgodserne, men der hed det, i hvert Fald i mange Tilfælde, at for at være Arving til et saadant skulde man være „avlet udi ret, lovligt Ægteskab“, og saaledes kan der maaske ogsaa ved visse Pengefideikommisser og Legater være saadanne Særbestemmelser. De bliver altsaa ved at bestaa; det er ikke et Spørgsmaal, vi kan løse ved dette Lovforslag, hvor vi skal løse de store principielle Spørgsmaal.

Bestemmelsen i § 30, 2det Stykke, om flere bidragspligtiges Navnløshed har til Hensigt at beskytte Barnet, og for Resten ogsaa Moderen til det uden for Ægteskab fødte Barn mod alt for stærkt at blive stillet over for den Kendsgerning, at Moderen har haft Samleje med flere Mænd. Det er nemlig noget, som kan genere Barnet, som jo er uden Skyld deri, og derfor foreslaar man den Ordning, at der ikke skal udstedes en Resolution, hvori de bidragspligtiges Navne staar, men at Navnerækken bevares hos